

İSTANBUL PORTFÖY YÖNETİMİ A.Ş. PARA PİYASASI ŞEMSIYE FONU'NA BAĞLI İSTANBUL PORTFÖY BİRİNCİ PARA PİYASASI (TL) FONU

Fonun maruz kalabileceği risklerin ölçümünde kullanılan yöntemler:

Fonun yatırım stratejisi ile yatırım yapılan varlıkların yapısına ve risk düzeyine uygun bir risk yönetim sistemi oluşturulmuştur.

Piyasa Riski: Fon portföyünün maruz kaldığı piyasa riski, günlük olarak Görelî Riske Maruz Değer (RMD) yöntemi ile ölçülür. RMD, piyasa fiyatlarındaki hareketler nedeniyle edilecek zarar limitini değil, belirli varsayımlar altındaki muhtemel zarar limitini göstermektedir.

RMD hesaplamasında aşağıdaki esaslar dikkate alınır:

- i. Tek taraflı %99 güven aralığı,
- ii. 1 aylık (20 iş günü) elde tutma süresi,
- iii. En az 1 yıllık (250 iş günü) gözlem süresi ,
- iv. Kullanılan varsayımların en az 1 yıllık dönemler itibarıyla gözden geçirilmesi,
- v. En az günlük olarak hesaplama yapılması.

Fonun riske maruz değeri, referans alınan portföyün RMD'sinin 2 katını aşamaz.

Likidite Riski: Likidite riski Risk Yönetimi Birimi tarafından günlük olarak takip edilir ve aylık yapılan raporlamalarda Yönetim Kurulu'na sunulur. Fondaki varlıkların, ikinci piyasalardaki likiditesini takip eder, likidite hakkında bilgi verir. Likidite riski, her varlığın son 20 günlük ortalama günlük işlem hacmini dikkate alarak, fonun pozisyonu, günlük işlem hacminin %20'sini oluşturmuş olsaydı, kaç günde likide ederdi şeklinde ölçülür. Günlük işlem hacmi yüzdesini değiştirmek suretiyle hassasiyet analizi yapılır.

Operasyonel Risk: Şirket faaliyetleri kapsamında karşılaşılabilecek aksamaların önüne geçmek ve oluşabilecek zararları önlemek için, prosedürlerin ve iş akışlarının takibini sağlamak amacıyla şirket içi bir iç kontrol mekanizması oluşturulmuştur. Bilgi işlem sistemlerinin gerçek zamanlı backuplanması sağlanmıştır.

Karşı Taraf Riski: Karşı taraf riski, yapılan yatırımlarda, yatırım yapılan ülke hazineleri de dahil olmak üzere, karşılığında yeterli teminat bulunmadan borç verilmesi, diğer taahhütlerde bulunulması, varlıkların ödünç, emanet veya teminat olarak tevdi edilmesi gibi nedenlerle, varlıkların geri alınmasında ortaya çıkan karşı tarafın yükümlülüklerini yerine getirememesi risklerini ifade eder. Bu riski azaltmak için, şirket içi yatırım komitesi oluşturulmuş ve borçlanma senetleri fona dahil edilmesi düşünülen şirketlerin, özsermaye yeterlilikleri, borç/özsermaye oranları, derecelendirme kuruluşlarından gelen raporları, karlılığı gibi nicel unsurların yanında, şirket içi kurumsallaşma, şeffaflık vb. konularının da değerlendirilmesi ile yatırım kararı verilir.